

P. Buzogány Árpád

Semmisetörténik-délután falun

Szederízű délután szundít
az udvarban még, lusta az ének,
messziről jön. Szekér nyikorog,
a gazdák a lovakhoz beszélnek,

úgy magázzák, mint komájukat.
Patkók csattognak a nagy köveken
s mire ismét csend lesz, az alkony
szürke árnyalattal mindent beken.

A világot sötét önti el,
a nagy égen lassú hold ballag át.
Sűrű és ragadós lesz a csönd.
Felhő függönyzi az ég ablakát.

Meghízott a Hold

Erdők, hegyek fölé mászott
s mind gömbölyűbb lett a hold,
nem is hasonlít arra, ki
két nappal ezelőtt volt.

Egészen kikerekedett!
Mióta ilyen falánk?
Sárgája vörösbe hajlik,
akár az ág hegyén a láng,

és úgy terpeszkedik az ég
kellős közepén, mintha
odafent egyes-egyedül
ő lenne dísz, a minta.

Nem kárognak meg a varjak,
csak a kutyák ugatják:
a legkövérebb hold hírért
egyik a másnak adják

addig, amíg sötét felhők
függönyt húznak elébe
s faluvégen is elhallgat
a kutyák csahos népe.

Hónapszólítgató

Január s február
térdig hóban áll,
didergő kezükben
hasadt fakanál.

Március melegít,
április már zöld,
májusban sok madár
fiókákat költ.

Június oly vidám,
mint a sok gyerek,
napfényel köszöntnek

derűs reggelek.
Július melegít.
augusztus tüzel,
hűvös hónapvégen
golyákat űz el.

Szeptemberben érik
szilva és alma,
nem bántja még őket
a fagynak karma.

Október hidegen
gyúrja a sarat,

kevés már a jókedv
a felhők alatt.

Novemberben jeget
hoz az éjszaka,
december ünnepel:
friss kalács szaga

karácsonyt jelzi már,
a hó csikorog,
eresz alatt fázós
cinke kuporog.

Kiadványaink

Az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó gondozásában
2010-ben megjelent:

